

всичко възможно, дървото да почне да дава порано и въ изобилие сокъ. Това може да стане още щомъ дървото надебелѣе отъ 50 до 60 см. Затова е необходимо, обаче, когато дървото стане 3—5 годишно и надебелѣе до 50—60 см., да му се прерѣжатъ върховетъ, за да почне да се разклонява и дебелѣе.

Презъ третата и четвъртата година дървото добива нуждната дебелина и може да се *точи*, но само на една височина до 60 см. отъ земята. Презъ петата година се отива още по-високо — до 90 см., презъ шестата — до 1 м., и т. н. — до 1 м. и 80 см. най-много. По-високо не бива да се отива, защото сокътъ, който се получава, не е много доброкачественъ.

Точенето трѣбва да става много внимателно. Преди всичко необходимо нужно е оня, който точи, да познава свойствата и дебелината на кората, която много внимателно трѣбва да се обѣли, преди да се почне точенето. Подъ тънката външна кора се намиратъ млѣчнитѣ канали въ зеленото лико. Подъ ликото лежи мекъ дървенистъ слой, който съдържа и произвежда сока. Този слой се нарича *камбий*. Понеже при точенето се изрѣзва не само външната кора, но и ликото, и то въ форма на тънка лентичка, то за да може млѣкото да тече, трѣбва работникътъ да не рѣже нито много плитко, нито много дълбоко и главно да не наранява камбия, който има голѣмо значение за живота на дървото. Рѣзбата, или по-добре бѣленето на дървото, трѣбва да става споредъ възрастта му и височината на дънера. Разрѣзитѣ да сж хоризонтални, а не вертикални.

Точенето на млѣкото отъ разнитѣ видове кау-